

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Ad veram poenitentiam longa & constanti opus esse cordis contritione.
Cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE TRIBVS PARTIBVS

multum efficax est sui mortificatio) ne videlicet internus ille diuini spiritus tractus & tã salutare spiritualis amoris studium aliquod patiantur impedimentum. Citra autem peculiare huiuscemodi donum, ex abrupto se dedere contemplationi planè stultum est & inutile, & sic pergere fœliciter est impossibile. Quum ergo vulgarem hic hominẽ instituentium susceperimus, primũ per pœnitentiã iter eum erudiendum & ducendum duximus, certi hanc viam longè esse tutissimam, & omnibus christianis cum primis necessariam. In hac enim potissimum prisci illi patres se exercitarunt, magis studentes sua deplorare facinora, quã ardua cõtemplari.

Ad veram pœnitentiam longa & constanti
opus esse cordis contritione. Cap. 3.

Quisquis ergo è scelerosa, mundana, & male sana vita desiderat emergere: & in nouam cupit vitam immutari, in primis firmum necesse est iaciat fundamentum veræ pœnitentiæ. Omnia enim sua commissa omissa impietatem & ingratitude frequenti & diligentĩ studio debet ad memoriam reuocare, trutinare, complorare & detestari: idq; nõ vna hora aut die, sed longo temporis tractu, & validis prolixisq; conatibus, iuxta magnitudinem admissorũ.

Tetriora

Tetriora insuper flagitia in vnum veluti fascem colligare debet, eundemq; semper secum in sua gestare memoria, & versare ac reuersare ob oculos, atq; adeo omni ex parte dispicere ipsorum commissorum grauitatem, quamq; sint indigna & execranda oculis illis diuinæ maiestatis. Huc enim hortatur nos dominus per Iesaiam dicens: Sume citharam, circumi ciuitatem meretrix obliuioni tradita. Hoc est, fac tibi succurrant omnes cogitatus, sermones & opera, diligenter perlustratis omnibus cordis tui vicis ac plateis. Rationem in eas quam sit excelsus dominus, & rursus quam idem sit benignus, longanimis & exorabilis, quem contempseris, quam indigni, viles eoq; & contemnendissimi, qui talem dominum offēderimus, quam ingētia bona hoc ipso perdiderimus, quam atrocia supplicia, quamque intolerabilem damnationem commeruerimus: atq; hac ratione ad summam humilitatem, & ad vehementem animi te inducito inconstitudinem. Sic enim dominus per Iesaiam omnē peccatorem hortat dicens. Descēde, sede in puluere virgo filia Babylon, sede in terra. Etrursus per Iere. Humiliamini inquit, sedete, qm̄ descendet de capite vestro corona glorię vestrę. Quid aut̄ aliud hisce nobis

Iesa. 23. d.

Iesa. 47. r.

Ierem. 23. 00

G iij ver-

DE TRIBVS PARTIBVS

verbis datur intelligi, quam quod peccato-
 ri multa & longa opus sit in pœnitentia sui
 deiectione. Quandoquidem per sessionem
 in puluere, constantem accipimus humilita-
 tem, & amaram peccatorum recordationē.
 Tanquam si dicat. Ad peccatorum tuorū
 recordationē ac detestationū te ipsum pror-
 sus deijcito, ac in sessionem quandam demit-
 tito, sedentaria quippe esse debet hæc pœni-
 tudo. Quare longè abesse debet à religiosi
 cuiusvis animo, vt sibi persuadeat, breuem
 aliquam & perfunctoriā pœnitentiam gra-
 uioribus abolendis flagitijs abūde posse suf-
 ficere. Neq; enim hoc vlla tradit scriptura,
 aut vetera patrum monumenta. Quinimo
 David de seipso loquens, Lauabo inquit
 per singulas noctes lectum meum. lacrymis
 meis stratum meum rigabo. Rursus idē ali-
 bi. Iniquitatem inquit meā ego cognosco:
 & peccatum meū contra me est semper. Et
 Augustinus libro de vera & falsa pœniten-
 tia, ait. Pœnitens ex fide pœniteat, credat
 hanc esse medicinā: omnes fructus suæ pœ-
 nitentiæ paruos habeat, nunquam credat
 sufficere: semper doleat: semper corā domi-
 no, ante quem peccauit erubescat: dolorē cū
 vita finiat: O quot reperiuntur tā in mundo
 quā etiam in monachatu, qui nunquā verā
 atq;

Pla. 6.

Pla. 50.

Au. li. de. ve
 & fal. pe. c.
 19. parte. 10.

atq; absolutam pœnitentiam agunt : id qd^o
liquido deprehendere licet ex ipsorum im-
perfecta, oscitabunda, & parum mortifica-
ta vita. Sæpe enim, & ad leuissimam occasi-
onem in enormia vitia relabuntur : & post
actam pœnitentiam tam sese deprehendūt
imbecillos & à religione alienos, quam fue-
rant prius . Quod dubio procul non se ita
haberet, si suam impietatem detestarentur
ex animo, aut si ad iustum spatium in ea de-
testatione sese exercitarent, nempe donec
prorsus essent in animo reconcinnati & ex-
purgati: aut si tantisper compungerentur se-
seq; affligerent, donec in se firmatum cerne-
rent & constantem mundi huius omnisque
impietatis contemptum, & syncerum erga
virtutem omnem affectum. Verum plerisq;
eadem est natura, quam candelis inesse cer-
nimus, quæ tametsi flamma priuentur dum
extinguntur, non tamen protinus etiam fer-
uorem & calorem amittunt, sed his manen-
tibus ad modicum flatum rursus inflammā-
tur. Simile quid deprehendas & in febrici-
tanribus: qui dum primum à febris cura-
ti sunt, multum adhuc in se infirmitatis reti-
nent, qui etiam nisi magna sese cura obser-
uent, facile in morbum relabuntur . Et rur-
sus in ijs qui hortos colunt : qui si superficie
tenus

DE TRIBVS PARTIBVS
tenus tantum lolia radant, non perinde diu
hortos suos mundos cernent. Sed si accura-
te & diu mundos eos cupiunt, non summas
zizaniarum herbas modo, sed radices ipsas
reuellant necesse est.

Quòd exercitium poenitentiae còmodissimum
sit remedium tum ad arcendos
prauos affectus, tum ad
assequendum perfectionem. Cap. .4.

VT autem nouus, inchoans, & imper-
fectus adhuc homo, melius se huic ex-
ercitio poenitentiae tradere possit, &
suorum admissorum expiationi, non igno-
rare debet (quemadmodum in superioribus
non nihil attigimus) poenitentiam hanc tri-
plicem adferre fructum. Primo per hanc cò-
sequimur praeteritorum peccatorum con-
donationem: secundo inditae à natura, seu
per sceleratam vitam contractae labis seu in-
firmitatis abolitionem: quae labes alioqui
in homine malum seu vitium quoddam est
natiuum & haereditarium: tertio subsidium
& opem tum ad foeliciter promouendū in
virtutibus, tum ad obtinendam diuini spiri-
tus gratiam. Hac de re dominus noster lo-
quebatur, quum dicebat. Beati qui lugent,
quoniam ipsi consolabuntur. Itaque de mul-
tis legimus sanctis, qui aliquando sceleratif-
simi

Mat. 5. 4.